

Documenta14: "Learning from Athens"?

Πρωτοβουλία εργαζομένων στη documenta 14

Αναδημοσιεύουμε τη καταγγελία της Πρωτοβουλίας εργαζομένων στη documenta 14. Στο κείμενο αποκαλύπτεται τόσο η εργοδοτική αυθαιρεσία όσο και οι απαράδεκτες εργασιακές συνθήκες, της πολυδιαφημισμένης διοργάνωσης.

Η documenta, η οποία λαμβάνει χώρα από το 1955 και κάθε πέντε χρόνια στο Κάσσελ της Γερμανίας, αποτελεί έκθεση-σταθμό στη σύγχρονη τέχνη.

Φέτος, μετά από επιλογή του καλλιτεχνικού της διευθυντή Adam Szymczyk, η Documenta φεύγει για πρώτη φορά από το Κάσσελ και μετακομίζει για τρεις μήνες στην Αθήνα, για να μάθει, σύμφωνα με τον τίτλο της, από την οικονομική και κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα. Απ' ότι φαίνεται λοιπόν, δε χρειάστηκε πολύς χρόνος για να μάθει, αλλά και να μιμηθεί στο έπακρο τους χειρότερους εγχώριους εργοδότες.

Η Documenta προασπίζεται ότι η επιλογή της να μεταφερθεί στην Αθήνα έχει να κάνει, εκτός των άλλων, και με το ότι την ενδιαφέρει να μιλήσει για και να μάθει από την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα μας και τα αποτελέσματα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που έχουν επιβληθεί στην Ελλάδα από την Ευρώπη. Μέσα σε όλο αυτό το πλαίσιο διατυμπανίζει πως αναγνωρίζει τις συνθήκες εξαθλίωσης που βιώνουν αυτή τη στιγμή οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα και συμπαραστέκεται στον Ελληνικό λαό. Είναι έτσι όμως;

Η έκθεση άνοιξε τις πόρτες της για το κοινό από τις 8/4 και ήδη πολλά ΜΜΕ και μέλη του καλλιτεχνικού κόσμου συζητάνε για το μεγαλύτερο καλλιτεχνικό γεγονός της Ευρώπης και τι σημαίνει το ότι γίνεται στη Αθήνα.

Είμαστε μια ομάδα ανθρώπων που εργαζόμαστε στη Documenta εδώ και κάποιες μέρες, στη θέση του invigilator. Υπεύθυνοι δηλαδή για την επιτήρηση του χώρου αλλά και για τη βοήθεια του κοινού, ενημερώνοντας για τα έργα και τα event της documenta. Δυστυχώς η εμπειρία μας ως εργαζόμενοι/ες ξεκίνησε με κάποια γεγονότα που θεωρούμε απαραίτητο να δημοσιοποιήσουμε.

Πρώτον. Όταν δώσαμε τη συνέντευξη για να προσληφθούμε, μας είπαν ο μισθός θα είναι 9 ευρώ μεικτά την ώρα. Όταν όμως, δυο εβδομάδες μετά, μας επέλεξαν για να εργαστούμε, μας είπαν ότι η σύμβαση που θα υπογράφαμε θα είναι 5,62 μεικτά. Η δικαιολογία για την αλλαγή αυτή ήταν ότι τα υπόλοιπα θα τα πάρουμε με bonus. Λέγοντας μπόνους βέβαια, εννοούσαν αυτά που ούτως ή άλλως δικαιούμαστε ως εργαζόμενοι/ες, δηλαδή, το δώρο Πάσχα, Χριστουγέννων και το επίδομα αδείας στο τέλος της σύμβασης. Μετά από πιέσεις από πλευράς εργαζομένων που αρνήθηκαν να υπογράψουν σε κάτι που δε συμφώνησαν ποτέ, σε συνάντηση που έγινε με τη διοίκηση της Documenta και με την εταιρεία ενοικίασης εργαζομένων Man Power (αναφερόμαστε παρακάτω σε αυτήν), ειπώθηκε ότι τα 9 ευρώ αναφέρθηκαν κατά τη διάρκεια της συνάντησης ως το συνολικό κόστος της εταιρείας ανά εργαζόμενο και όχι ως η αμοιβή του. Δεν ξέρουμε αν οι ίδιοι κατά τη διάρκεια συνέντευξης όταν ακούν "9 ευρώ μεικτά/ώρα" καταλαβαίνουν κάτι άλλο, εμείς πάντως διαπραγματευόμαστε με βάση το μεροκάματο/ωρομίσθιό μας. Φυσικά όταν ρωτήθηκαν κάτι ανάλογο η απάντηση ήταν η ίδια: "Έγινε κάποιο misunderstanding"...

Δεύτερον. Οι συμβάσεις μας αντί να συναφθούν απευθείας με την διοργάνωση της

Documenta, κατάρτιστηκαν – επίσης την τελευταία στιγμή, χωρίς τη συναίνεσή μας και απροειδοποίητα – με την εταιρεία μεσάζοντα, εργολάβο MAN POWER! Έτσι, η διοργάνωση της Documenta αποποιείται κάθε ευθύνης, αφού ως εργοδότης φέρεται ο εργολάβος. Οι δικοί μας μισθοί μειώθηκαν, προφανώς για να καλυφθεί το κόστος του μεσάζοντα... Φυσικά ένα απλό ψάξιμο στο διαδίκτυο αρκεί για να καταλάβει κανείς τι εστί η Man Power και πόσες καταγγελίες υπάρχουν σε βάρος της. Αποτελεί μια από τις εταιρείες ενοικίασης εργαζόμενων που κερδοφόρησαν μέσα στην κρίση. Στόχος των εν λόγω εταιρειών είναι να βρουν όσο το δυνατόν φθηνότερους εργαζόμενους, και σίγουρα κατάφερε να ρίξει το κόστος κάθε ατόμου στο μισό.

Τρίτον. Η σύμβαση που καλούμαστε να υπογράψουμε γράφει λιγότερες ημέρες και ώρες από αυτές που έχουμε συμφωνήσει. Όταν ρωτήσαμε γιατί συμβαίνει αυτό, η εταιρεία MANPOWER που έχει αναλάβει τις συμβάσεις απάντησε το εξής: «Με τον καιρό μπορεί η Documenta να μην σας χρειάζεται τόσες πολλές μέρες, οπότε έτσι καλύπτεται με μία σύμβαση». Δηλαδή, εμείς θα πρέπει να δεσμεύσουμε τη ζωή μας και να απορρίψουμε άλλες τυχόν επιλογές για τους μήνες για τους οποίους διαρκεί η έκθεση, αλλά η Documenta μπορεί, ανάλογα με τις διαθέσεις της, να μας μειώσει τις ώρες εργασίας, ή ακόμα και να μας πετάξει ανά πάσα στιγμή στον δρόμο χωρίς καμιά εγγύηση ή αποζημίωση.

Αυτό που συνειδητοποιούμε ως εργαζόμενοι/ες στη documenta είναι ότι ένα από τα μαθήματα που πήρε από την Ελλάδα είναι πως η κρίση και η οικονομική ανέχεια δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες για την περαιτέρω εκμετάλλευση των εργαζομένων και την ελαστικοποίηση της εργασίας. Και βέβαια, ότι στα λόγια, καλή είναι η ευαισθητοποίηση και η κατανόηση που προφασίζεται η διοργάνωση ότι δείχνει για την κατάσταση που βιώνουν οι Έλληνες αυτή τη στιγμή, αλλά στην πράξη, business is business! Και η documenta του μπάτζετ των 70 εκατομμυρίων, είναι χοντρές business.

Ευτυχώς, η απάντηση που συνάντησε η διοίκηση της μέγα-έκθεσης από ένα μεγάλο μέρος των εν λόγω εργαζομένων, ήταν από τη μία η άρνηση να υπογράψουμε τη σύμβαση μέχρι να μας ξεκαθαριστούν γραπτώς οι ακριβείς όροι εργασίας μας.

Καταγγέλλουμε λοιπόν, τον τρόπο με τον οποίο η διοργάνωση εκμεταλλεύεται την ανεργία στην Ελλάδα προκειμένου να ρίξει το μισθό προς όφελος των κερδών της, αλλά και των κερδών της εταιρείας – εργολάβο που ανέλαβε να φέρει σε πέρας τις συμβάσεις εργασίας. Τις απαντήσεις από τη διοίκηση της Documenta τις πήραμε. Τώρα είναι δικιά μας απόφαση το πώς θα κινηθούμε από δω και πέρα.

Ας μάθει λοιπόν η documenta και κάτι άλλο από την Αθήνα! Ότι ο συλλογικός αγώνας των εργαζομένων είναι πιο ισχυρός από οποιονδήποτε μέγα-θεσμό.

Γιατί αυτοί μας έχουν περισσότερη ανάγκη απ' ό,τι εμείς αυτούς.

Πρωτοβουλία εργαζομένων στη documenta 14

ΥΓ. Παρακαλούμε το κείμενο να δημοσιοποιηθεί ως έχει σε όσο το δυνατόν περισσότερα μέσα.